Fizyka cząstek: detektory

prof. dr hab. A.F.Żarnecki Zakład Cząstek i Oddziaływań Fundamentalnych IFD

Wykład IV

- Kalorymetry elektromagnetyczne
- Kalorymetry hadronowe

Detektory śladowe umieszczone w polu magnetycznym umożliwiają dokładny pomiar pędu cząstek naładowanych.

Dokładność pomiaru maleje jednak z pędem cząstek ($\sigma(p_T) \sim p_T^2 \oplus \ldots$) \Rightarrow rozmiary detektorów śladowych rosną liniowo z energią

Detektory śladowe są również "ślepe" na cząstki neutralne (fotony, neutrony, kaony...)

Aby móc dokładnie zrekonstruować energie wszystkich obserwowanych cząstek potrzebujemy alternatywnej metody pomiaru \Rightarrow kalorymetry

Kalorymetry: użądzenia w których wpadające cząstki lub strugi cząstek są całkowicie absorbowane, a część deponowanej energii zamieniana jest na mierzalny sgnał

W wyniku oddziaływania cząstki tworzą się kaskady cząstek wtórnych

- kalorymetry elektromagnetyczne mierzą energie elektronów i fotonów
- kalorymetry hadronowe innych cząstek stabilnych (oprócz mionów i neutrin)

W eksperymentach kalorymetry naogół umieszczane są za detektorami śladowymi. Jedynymi cząstkami, które przelatują przez kalorymetry bez inicjowania kaskady są miony (i neutrina).

Fotony

Przekrój czynny na oddziaływanie z ośrodkiem w funkcji energii

W obszarze małych energii dominuje efekt fotoelektryczny ($\sigma_{p.e.}$)

Dla energii rzędu 1 MeV istotny wkład od efektu Comptona ($\sigma_{Compton}$) Dla energii powyżej ~ 10 MeV dominuje kreacja par e^+e^- w polu jąder (κ_{nuc})

Efekt Comptona

W obszarze małych energii straty energii fotonu są znikome - rozpraszanie elastyczne.

Straty energii dominują dla E > 2MeV

Kreacja par

Prawdopodobieństwo, że w wyniku oddziaływania fotonu powstanie para e^+e^-

Powyżej $\sim 1 \; GeV$:

praktycznie wyłącznie kreacja par.

Dla niższych energii wkład produkcji par rośnie ze wzrostem Z

Fotony

Spadek intensywności wiązki

 $I(x) = I_0 \cdot \exp\left(-\frac{x}{\lambda}\right)$

 λ - średnia droga swobodna:

W obszarze dużych energii (dominuje kreacja par):

$$\lambda = \frac{9}{7}X_0$$

Kaskada E-M

Kaskada elektromagnetyczna

Wysokoenergetyczny foton wpadając w materię konwertuje na parę e^+e^-

Elektron w polu jąder emituje kolejne fotony, które znów konwertują...

Powstaje lawina cząstek, która powiela się tak długo jak $E_e > E_c$

Gdy energie elektronów spadną poniżej $E_c \Rightarrow$ starty jonizacyjne kaskada wygasa

Profil podłużny - rozkład Gamma:

$$\frac{dE}{dt} = E_0 \ b \ \frac{(bt)^{a-1} \ e^{-bt}}{\Gamma(a)}$$

pozycja maksimum $[X_0]$

$$t_{max} = \frac{a-1}{b} \approx \ln \frac{E}{E_c} + C_j$$
$$C_{\gamma} = +0.5, C_e = -0.5$$

Kaskada elektromagnetyczna

Wysokoenergetyczny foton wpadając w materię konwertuje na parę e^+e^-

Elektron w polu jąder emituje kolejne fotony, które znów konwertują...

Powstaje lawina cząstek, która powiela się tak długo jak $E_e > E_c$

Gdy energie elektronów spadną poniżej $E_c \Rightarrow$ starty jonizacyjne kaskada wygasa po ok. $20 - 30X_0$

$$R_M = \frac{21 \ MeV}{E_c} X_0 \qquad \sim \frac{A}{Z} \text{dla} Z \gg 1$$

75% strat energii kaskady w promieniu $1R_M$ od osi, 95% w $2R_M$, 99% w $3.5R_M$

Kaskada elektromagnetyczna w komorze pęcherzykowej BEBC

Wyniki symulacji kaskady elektromagnetycznej pochodzącej od 20 GeV fotonu

Kalorymetry elektromagnetyczne

Jeśli rozmiary bloku materii są odpowiednio duże cała energia cząstki początkowej zostaje zdeponowana w wyniku jonizacji ośrodka przez cząstki kaskady.

Istotą działania kalorymetru jest zamiana (części) depozytu w mierzalny sygnał. Mierzyć można:

- jonizację ośrodka (całkowity depozyt energii!)
- scyntylację ośrodka
- promieniowanie Czerenkowa

Możliwe dwa rozwiązania:

• kalorymetr jednorodny

jeden blok materiału (ew. podzielony na segmenty), w którym rozwija się i mierzona jest kaskada

• kalorymetr próbkujący

absorber, w którym (głównie) rozwija się kaskada, przekładany jest elementami aktywnymi mierzącymi sygnał

Ciekłe gazy szlachetne

Szczególny przypadek:

prawie połowa strat energii prowadzi do scyntylacji, druga połowa - jonizacja.

	Ar	Kr	Xe
Z	18	36	58
A	40	84	131
X_0 (cm)	14	4.7	2.8
R_M (cm)	7.2	4.7	4.2
Density (g/cm ³)	1.4	2.5	3.0
Ionization energy (eV/pair)	23.3	20.5	15.6
Critical energy ϵ (MeV)	41.7	21.5	14.5
Drift velocity at saturation (mm/ μ s)	10	5	3

- Kr: gęsty \Rightarrow niewielkie rozmiary detektora
- Ar: tani ⇒ duże układy detekcyjne także kalorymetry próbkujące

Naogół wykorzystuje się pomiar jonizacji

Pomiar zarówno jonizacji jak i światła ⇒ najdokładniejszy pomiar energii, ale trudny do uzyskania

Ciekłe gazy szlachetne

Kalorymetr detektora NA48: ciekły krypton, cele $2 \times 2cm^2$, długość 125 cm (27 X_0)

Zdolność rozdzielcza w pomiarze energii:

Dokładność pomiaru

Względna dokładność pomiaru energii w kalorymetrze zależy od róznych czynników:

$$\frac{\sigma}{E} = \frac{a}{\sqrt{E}} \oplus \frac{b}{E} \oplus c$$

Poszczególne człony odpowiadają:

- a: fluktuacje statystyczne w rozwoju kaskady ($N \sim E \Rightarrow \sigma_N = \sqrt{N} \Rightarrow \sigma_E \sim \sqrt{E}$) oraz związane z mechanizmem odczytu
- b: szumy detektora i elektroniki odczytu
- c: niejednorodność odpowiedzi, interkalibracja kanałów, nieliniowość elektroniki, wypływy kaskady, itp.

Dla kalorymetru detektora NA48: energia E [GeV]

a = 3.5% b = 4% c = 0.42%

dla dużych energii dominuje człon stały (c)

Kryształy

Innym materiałem często używanym w kalorymetrach jednorodnych są (scyntylujące) kryształy nieorganiczne.

Najczęściej wykorzystywane kryształy:

	NaI(TI)	CsI(T1)	CsI	BGO	PbWO ₄
Density (g/cm ³)	3.67	4.53	4.53	7.13	8.28
X_0 (cm)	2.59	1.85	1.85	1.12	0.89
R_M (cm)	4.5	3.8	3.8	2.4	2.2
Decay time (ns)	250	1000	10	300	5
slow component			36		15
Emission peak (nm)	410	565	305	410	440
slow component			480		
Light yield γ /MeV	4×10^{4}	5×10^{4}	4×10^{4}	8×10^{3}	1.5×10^{2}
Photoelectron yield	1	0.4	0.1	0.15	0.01
(relative to NaI)					
Rad. hardness (Gy)	1	10	10^{3}	1	10^{5}

Kryształy

Światło powstające w kryształach odczytywane jest najczęściej przez fotopowielacze (lub detektory krzemowe) mocowane bezpośrednio do ich powierzchni.

Detektor Cristal Ball (SLAC) \Rightarrow Odkrycie mezonu J/Ψ (1974)

672 + 60 kryształów NaI(TI) pomiar energii fotonów 0.1-1 GeV

$$\frac{\sigma}{E} = 3.5 - 2.6\%$$

Kalorymetr EM detektora CMS

Kalorymetr EM detektora CMS

Łącznie 76 000 kryształów

Kryształ sekcji "do przodu"

Rozdzielczość kluczowa dla "wydobycia" sygnału $h \to \gamma \gamma$

```
Główny kanał dla m_h \sim 120 GeV
```


Kalorymetr EM detektora CMS

Rozdzielczość rzędu 0.5% osiągnięta dla E > 120 GeV

Challenges for the ECAL constant term

CMS ECAL test-beam performance

TEST-BEAM

Kalorymetr EM detektora CMS

Pierwsze wyniki z LHC.

Dane 2009, $\sqrt{s_{pp}} = 900$ GeV.

Bardzo wyraźny sygnał $\pi^{\circ}
ightarrow \gamma \gamma$

Po zastosowaniu poprawki na straty sygnału związane z progiem detekcji ($E_{min} = 100 \text{ MeV/kryształ}$): przesunięcie pozycji maksimum o ok. 20 MeV.

More on Resonances

Reconstructed $\mathbf{\eta} \rightarrow \gamma \gamma$ peak in **7 TeV** collision data, about 25.5 thousands candidates for $\int L = 0.43 \text{ nb}^{-1}$

Detector Synchronisation

- Used 2009 LHC beam splashes for the online synchronisation (black) of the trigger towers (5x5 channels)
- Residual channel timing within a trigger tower is further improved offline (red shaded): ~ 0.3ns RMS spread

BACKUP: Time Resolution

- The plot shows the time resolution as a function of the effective amplitude, derived by comparing the time in nearby crystals, in the same cluster
 - The noise and the systematic term in the time resolution are extracted from a parametric fit to data (see CFT-09-006 for a discussion of the analysis procedure)
 - The observed noise term is consistent with expectations from test beam data and measurements during Cosmic Run at 4 Tesla (2008)
 - The constant term in the time resolution due to local systematic effects is of about 200 ps

Summary on the electromagnetic calorimeters

The detectors are well timed, they are used in the trigger, the design stability is reached, there is incredible level of accuracy in the MC detector description, and they are ready to do physics analysis.

Kalorymetry jednorodne

Zdolności rozdzielcze typowych kalorymetrów jednorodnych w eksperymentach HEP

Technology (Exp.)	Depth	Energy resolution	Date
NaI(Tl) (Crystal Ball)	$20X_0$	$2.7\%/E^{1/4}$	1983
$Bi_4Ge_3O_{12}$ (BGO) (L3)	$22X_0$	$2\%/\sqrt{E}\oplus 0.7\%$	1993
CsI (KTeV)	$27X_0$	$2\%/\sqrt{E} \oplus 0.45\%$	1996
CsI(Tl) (BaBar)	$16 - 18X_0$	$2.3\%/E^{1/4} \oplus 1.4\%$	1999
CsI(Tl) (BELLE)	$16X_0$	1.7% for $E_{\gamma} > 3.5~{ m GeV}$	1998
$PbWO_4 (PWO) (CMS)$	$25X_0$	$3\%/\sqrt{E}\oplus 0.5\%\oplus 0.2/E$	1997
Lead glass (OPAL)	$20.5X_{0}$	$5\%/\sqrt{E}$	1990
Liquid Kr (NA48)	$27X_0$ 3.5	$2/\%\sqrt{E}\oplus 0.42\%\oplus 0.09/E$	1998

Kalorymetry jednorodne

Zalety:

- najlepsza zdolność rozdzielcza cała deponowana energia zamieniana na sygnał
- wysokie poziomy sygnału łatwy odczyt, niskie szumy

Wady:

- duże
- drogie
- pomiar tylko kaskad elektro-magnetycznych

⇒ częściej wykorzystywanym w eksperymentach HEP rozwiązaniem są kalorymetry próbkujące

Kalorymetry próbkujące

Kaskada rozwija się w gęstym absorberze. Rozwój kaskady jest "próbkowany" w cienkich warstwach aktywnych.

Zalety:

- mniejsze, można użyć bardzo gęstego absorbera
- tańsze, absorber zwykle tańszy od elementów odczytowych
- większe możliwości optymalizacji, zwłaszcza dla kaskad hadronowych

Wady:

- niski sygnał tylko mały ułamek energii kaskady zamieniany na mierzalny sygnał
- niska zdolność rozdzielcza

Kalorymetr BPC detektora ZEUS przy HERA

Umiesczony po obu stronach rury wiązki: pomiar elektronów rozproszonych pod bardzo małymi kątami "Klasyczna" konstrukcja: wolfram + scyntylator

Odczyt przy pomocy światłowodów z przesunięciem długości fali (WLS) i fotopowielaczy

 \Rightarrow pomiar czasu z dokładnością < 1ns

Głębokość 24 X₀

Zdolność rozdzielcza $\frac{\sigma}{E} \approx \frac{17\%}{\sqrt{E}}$

Warstwy scyntylatora w postaci pasków o szerokości 8mm \Rightarrow dokładny pomiar pozycji kaskady (< 1mm)

Kalorymetr EM detektora ATLAS

Kalorymetr z ciekłym argonem (LAr)

Odczyt analogiczny jak w kalorymetrze jednorodnym - tylko płyty oddzielające kolejne cele grubsze.

Warstwy ołowiu: 1.1 - 2.2mm (zależnie od kierunku)

Warstwy LAr: 4mm

Zdolność rozdzielcza:

 $\frac{\sigma}{E} = \frac{10\%}{\sqrt{E}} \oplus \frac{25\%}{E} \oplus 0.3\%$

Rozdzielczość $\frac{\sigma}{E} \sim 1.1\%$ przy E = 100 GeV

Kalorymetr EM detektora ATLAS

FIG. 17. Schematic view of the segmentation of the ATLAS electromagnetic calorimeter.

Dokładność pomiaru

Dla kalorymetrów próbkujących wciąż obowiązuje parametryzacja

$$\frac{\sigma}{E} = \frac{a}{\sqrt{E}} \oplus \frac{b}{E} \oplus c$$

Jednak w człon a whodzą teraz głównie fluktuacje związane z "próbkowaniem"

- Jedynie mała część energii jest deponowana w warstwach aktywnych. Ułamek ten fluktuuje od przypadku do przypadku $\Rightarrow \left(\frac{\sigma}{E}\right)_{sampl} \sim \sqrt{\frac{t_{abs}}{E}}$ gdzie t_{abs} - grubość warstw absorbera
- Cząstki przechodzą rzez warstwę aktywną pod różnymi kątami ⇒ fluktuacje długości toru

Kalorymetry próbkujące

Zdolności rozdzielcze typowych elektromagnetycznych kalorymetrów próbkujących w eksperymentach HEP

Scintillator/depleted U (ZEUS)	$20 - 30X_0$	$18\%/\sqrt{E}$	1988
$\hat{\text{Scintillator/Pb}}$ (CDF)	$18X_0$	$13.5\%/\sqrt{E}$	1988
Scintillator fiber/Pb spaghetti (KLOE)	$15X_{0}$	$5.7\%/\sqrt{E}\oplus 0.6\%$	1995
Liquid Ar/Pb (NA31)	$27X_0$	$7.5\%/\sqrt{E}\oplus 0.5\%\oplus 0.1/E$	1988
Liquid Ar/Pb (SLD)	$21X_0$	$8\%/\sqrt{E}$	1993
Liquid Ar/Pb $(H1)$	$20 - 30X_0$	$12\%/\sqrt{E}\oplus 1\%$	1998
Liquid Ar/depl. U (DØ)	$20.5X_{0}$	$16\%/\sqrt{E}\oplus 0.3\%\oplus 0.3/E$	1993
Liquid Ar/Pb accordion (ATLAS)	$25X_{0}$	$10\%/\sqrt{E}\oplus 0.4\%\oplus 0.3/E$	1996

Przekrój czynny

Dla hadronów przekrój czynny na rozpraszanie elastyczne szybko maleje z energią.

Dla E > 1 GeV dominuje r. nieelastyczne, σ_I praktycznie nie zależy od energii.

Droga na oddziaływanie

Prawdopodobieństwo nieelastycznego rozproszenia w funkcji drogi w materiale:

$$p(x) = \frac{1}{\lambda_I} \cdot \exp\left(-\frac{x}{\lambda_I}\right)$$

 λ_I - średnia droga na oddziaływanie w danym materiale.

$\lambda_I~pprox~$ 35 $g/cm^2~A^{1/3}$					
	λ_I	X_{0}	λ_I/X_0		
$_{13}Al$	39.4 cm	8.9 cm	4		
26Fe	16.8 cm	1.76 cm	10		
$_{29}Cu$	15.1 cm	1.43 cm	11		
82 <i>Pb</i>	17.1 cm	0.56 cm	30		

/- Średnia droga na oddziaływanie maleje z Z, ale gi nie tak szybko jak X_0

Kaskada hadronowa

Wysokoenergetyczne hadrony (neutralne i naładowane) oddziałują silnie z nukleonami/jądrami ośrodka.

Produkowane są cząstki wtórne.

Krotność cząstek $N \sim \ln E$

Cząstki wtórne mogą powodować kolejne reakcje ⇒ kaskada

Cząstki tracą także energię na wzbudzenia jąder i jonizację.

Rozpady $\pi^{\circ} \Rightarrow$ składowa E-M kaskady

Deekscytacja jąder - opóźniona emisja cząstek

Hadrony

Kaskada hadronowa

Długość kaskady skaluje się w λ_I

Pozycja maksimum [λ_I]:

Grubość warstwy żelaza potrzebna do "zatrzymania" kaskady (95% lub 99% energii):

również rośnie logarytmicznie z energią